

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1902/2025
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Антељ, адвокат из ..., против туженог АД „Електропривреда Србије“, Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 805/25 од 06.03.2025. године, у седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 805/25 од 06.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 805/25 од 06.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 805/25 од 06.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2238/24 од 14.11.2024. године којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса Уговора о раду број .../.../... од 04.02.2015. године у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.281, закљученог између тужиоца и правног претходника туженог, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте врсте и због повреде забране дискриминације, те је одређено да свака странка сноси своје трошкове. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Правноснажном пресудом одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се утврди ништавост анекса уговора о раду ближе наведеног у нижестепеним одлукама,

којим анексом су измењени уговори о раду у делу који се односи на коефицијент зараде. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду да материјално право, као ни правно схватање на којем је заснована побијана одлука нису у супротности са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Указивање у ревизији на другачије одлуке Апелационог суда у Београду и Врховног касационог суда, не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у овој правној ствари, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20 и 10/23 - други закон), Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.12.2021. године. Предмет тужбеног захтева је да се утврди да је ништав анекс уговора о раду којим је измењен уговор о раду у делу који се односи на коефицијент зараде.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тужбом траже заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ да се поништи анекс уговора о раду којим је измењен део уговора о раду који се односи на коефицијент зараде, то ни ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић